

Sjećanja dr. sc. Hrvojkje Mihanović-Salopek na svoj dolazak i rad u HMI-u

U Hrvatski mariološki institut stigla sam pred 37 godina 1987. na preporuku dvojice suradnika HMI-a, svoga tadašnjeg mentora akademika Josipa Bratulića i prof. dr. sc. patra Rudolfa Brajčića, koji me je poznavao kao orguljašicu koja je u to vrijeme svirala večernje mise u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu.

Zahvalna sam prof. dr. sc. Adalbertu Rebiću, tadašnjem predstojniku HMI-a koji me je uvrstio na popis predavača. Za Međunarodni mariološki kongres u Kaevelaeru priredila sam svoje prvo predavanje vezano uz tematiku hrvatske crkvene himnodije. U to vrijeme u HMI-u je bilo puno učenih muških glava, ponajviše teologa, ali i drugih istaknutih laika. U našoj sekciji je znalo biti i do 30 predavača, međutim, ženskog svijeta nije bilo puno. Na tom svom prvom kongresu držala sam se starijih, već afirmiranih dama, koje su također držale izlaganja, a to su bile dr. sc. Lelja Dobronić, povjesničarka i višegodišnja ravnateljica Povijesnog muzeja Hrvatske, prof. Marija Mirković, povjesničarka umjetnosti i dr. sc. Jelka Ribarić-Radauš, etnologinja, s kojom sam se poslije sprijateljila i priredila knjigu neobjavljenih pjesama njezinoga pokojnog supruga, akad. kipara i slikara Vanje Radauša, što je objavljeno u izdanju *Buđenje snova*, Naklada Ljevak, Zagreb, 2000.

Između mnogih lijepih uspomena, u posebnom sjećanju mi je ostao međunarodni kongres u Czestochowi, u Poljskoj. U toj divnoj Bazilici, na ogromnim orguljama, imala sam čast, ali ujedno i odgovornost, svirati zajedničku svetu misu za sve sudionike međunarodnog kongresa, na dan kad je sekcija svećenika iz Hrvatske predvodila liturgiju. Na koru je pored mene bila naša solistica, časna sestra Cecilija Pleša, koja je odlično otpjevala i nekoliko koncertnih pjesama, među njima i Zajčevu skladbu *Ave maris stella*. Bile smo toliko sretna kad je liturgijsko slavlje lijepo i skladno proteklo i kad smo od naših svećenika dobile pohvale.

Tijekom karijere intenzivno sam se bavila i glazbom - orguljskim koncertima, kao i književnošću, ali nisam niti sanjala da ću kroz rad u HMI-u doći i do područja filma. Budući da sam honorarno radila scenarije za portrete istaknutih hrvatskih književnika, upravo me je pokojni fra Pavao Melada potaknuo da za Dan HMI-a 2003. godine pokušam kroz medij filma napraviti presjek raznovrsne, multidisciplinarnu mariološke baštine koju je hrvatski narod kroz stoljeća stvarao na čast Bogorodici. Smatrao je da bi se kroz medij filma realizirala popularizacija znanstvene građe i njeno približavanje širokom krugu gledatelja.

Prvi film *Stella maris Hrvatskog zagorja* bio je vrlo zapažen, realiziran je u sklopu Znanstveno-obrazovnog programa HRTV-a, te smo prof. Rebić, tadašnji tajnik fra Petar Lubina i ja sudjelovali nakon emitiranja filma u televizijskom razgovoru, dok je u sklopu filma svoju duhovnu poruku izrekao mons. dr. sc. Vlado Košić, koji je kasnije postao i predstojnik HMI-a. Tako je započeo opsežan projekt snimanja znanstveno-obrazovnih

filmova pod nazivom *Digitalno snimanje hrvatske mariološke baštine*, u kojem se na području odabrane hrvatske biskupije prikazuju znamenite marijanske crkve, crkvena povijest, povijest umjetnosti, povijest književnosti, povijest glazbe, Marijini titulari, pučka pobožnost i narodni običaji. Do danas je realizirano 14 sakralnih filmova o štovanju Bogorodice u hrvatskim biskupijama. Iako volim svoju književnu struku, moram naglasiti da još više volim proučavati marijansku baštinu hrvatskog naroda diljem naše domovine i mogu reći da u tom poslu osjećam neku duhovnu ispunjenost i nedvojbeno ostavljam najbolji dio svoje duše.